

λος γράφουσι· «Εἰ Ἄρειος αὐριον συνάγεται—παρεκάλει τὸν Θεὸν λέγων — ἀπόλυτον ἐμὲ τὸν δούλον σου, καὶ μὴ συναπολέσης εὐσεβῆ μετὰ ἀσεβοῦς. Εἰ δὲ φεῖδῃ τῆς Ἐκκλησίας σου, οἶδα δὲ ὅτι φεῖδῃ, ἔπιθε..... καὶ μὴ δῶς εἰς ἀφανισμόν καὶ ὄνειδος τὴν κληρονομίαν σου. Καὶ ἄρον Ἄρειον, ἵνα μὴ, εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δόξῃ καὶ ἡ αἵρεσις συνεισέρχεται αὐτῷ, καὶ λοιπὸν ἡ ἀσέβεια νομισθῇ ὡς εὐσέβεια»⁴⁵. Γνωστὸν ἐστὶ καὶ περιττὸν ἐπομένως ἀποδοκίμει ἵνα σημειωθῇ ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἠτοιμάζετο ἵνα συλλειτουργήσῃ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ἀλεξάνδρου ὁ δυσσεβὴς Ἄρειος ὑπέστη φρικτὴν τὴν τιμωρίαν τῶν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ καὶ Λόγον βλασφημιῶν, ἀποθιγνῶν αἴφνης ἐν ἀποπάτῳ. Μετὰ τὸν τοῦ αἰρεσιάρχου θάνατον, ἡ Ἐκκλησία ἐξηκολούθει καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ ταρρατομένη, ὁ δὲ μακάριος Ἀλεξάνδρος ἠγωνίζετο τριετίαν σχεδὸν ὑπερμαχῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως καὶ στηρίζων ἐν ταύτῃ τοὺς χριστιανούς⁴⁶.

Ἀπεβίωσεν ὁ Ἀλεξάνδρος πιθανῶς τῷ 340, κατὰ τὴν 30 αὐγούστου, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἡ εἰς αὐτὸν ἀκολουθία καὶ ὁ κανὼν ἄγνωστὸν ἐστὶν ὑπὸ τίνος συνετάχθη⁴⁷.

Παράδοσις τις ἀναφέρει ὅτι εὐθὺς μετὰ θάνατον ἀνεστη-

45. Θεοδωρήτου Ἐκκλ. Ἱστ. Α', 43. Ἀθανασίου τοῦ Μ. πρὸς Σεραπίωνα. Ἄπαντα Ἀθανασίου· τῆς ἐκδόσεως τῶν Βενεδικτίνων τόμ. Α', μέρος Α', σελ. 340 καὶ ἔξ.

46. Σωκράτους Α', 38. Σωζόμενου Β', 29, 30, 31: «ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ τούτου τελευτήσαντος τέλος ἔσχεν ἡ ζήτησις ὧν εἶρε δογματῶν, οὐδὲ ἐπαύσαντο οἱ τὰ αὐτοῦ φρονῶντες τῆς τάναντία δόξάζουσιν ἐπιβουλεύεσθαι». Νικηφόρου Καλλίστου Η', 52.

47. Ἡ «πολιτεία Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου», ὁ Σωκράτης Β', 6, ὁ Σωζόμενος Γ', 4 καὶ ὁ Κάλλιστος Θ', 4 γράφουσιν 23 μὲν τὰ ἔτη τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου (νομίζω 13) ἐνενήκοντα δὲ καὶ ὀκτὼ τὰ ἄλλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἐγεννήθη ἄρα γε τῷ 242;

